

[Aksel Møller.]

skaderne kom til Anmeldelse over for Krigsforsikringsnævnene, var altsaa de beskedne Selvrisikoprocenter, som er opretholdt i Ministerens Ændringsforslag.

Efter at man i Udvalget havde erklæret sig tilfreds med den højtærede Ministers Initiativ paa dette Omraade, meldte sig naturligvis Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde kunne komme Folk, der tidligere havde lidt Skade, til Hjælp, og det er klart, at der var stor Sympati for at naa til en Efterregulering af allerede indtraadte Skader. Det kan naturligvis føles som en Uretfærdighed, at man her paa et vist Tidspunkt under Krigsudviklingen gaar til at nedsætte disse Procenter til en Trediedel og samtidig overlader betydeligt større Selvrisikotab til de Folk, der allerede har haft Skader. Men heroverfor kunde det og blev det med Styrke fremhævet, at i en lang, lang Række Tilfælde vilde det være umuligt at naa til Retfærdighed, da man maatte formode, ja, man er vidende om, at mange Skader er blevet afvist, fordi de ikke oversteg de 3 pCt. af den samlede Ejendom for privat Indbos Vedkommende eller de 1½ pCt. for Landbrugets Driftsmidlers Vedkommende. Og foruden de afviste Skader — afviste altsaa, fordi de blev anset for at være for smaa i Forhold til Selvrisikoen — er der utvivlsomt ogsaa mange, der overhovedet ikke har ladet Skader komme til Anmeldelse, da de paa Forhaand var klar over, at Skadeserstatningens Størrelse ikke vilde overstige det Beløb, som de selv skulde bære i Forhold til deres Ejendelees Værdi.

Ud fra dette Synspunkt har da Udvalget tiltraadt, at der ikke gøres noget Forsøg paa ved denne Behandling af Loven eller senere at naa til nogen Efterregulering af de allerede indtraadte Skader.

De Skader, som i den senere Tid er indtraadt i en lang Række af Landets Erhvervsvirksomheder, har i deres Spor haft betydelige økonomiske Tab for de Arbejdere, der har været beskæftiget i de paagældende Virksomheder; derved, at Arbejdstøj, Værktøj, Cykler og hvad Arbejderne i øvrigt medfører og har med sig paa Arbejdsstedet, er blevet ødelagt. Forholdet er jo det, at disse Tab for Arbejderne skal dækkes paa Arbejdernes private Indbo under Forudsætning af, at dette er brandforsikret, og det vil atter sige, at den haarde Selvrisikoregel, som vi har i den nugældende Lov paa 3 pCt., har bevirket, at Arbejderne meget ofte faktisk slet ingen Erstatning har faaet for de Ejendele, de paa den Maade fik ødelagt.

Dette Spørgsmaal har man da ogsaa forhandlet i Udvalget, og man maa med stor Glæde hilse den Nedsættelse, som med de foreliggende Ændringsforslag finder Sted af Selvrisikoprocenten for privat Indbo, fordi det betyder en meget kraftig Begrænsning af de Tab, som Arbejderne paa den Maade kan lide. Men dertil kommer, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart har oplyst over for Udvalget, at Forvaltningsnævnet for Krigsforsikringen af Løsøre i vid Udstrækning følger den Praksis, at Værktøj og egentligt Arbejdstøj anses omfattet af Krigsforsikringen af Løsøre, hvis de paagældende Virksomheder holder dette Værktøj brandforsikret ved særlig Police. Dette giver naturligvis Anledning til at fremsætte en Forhaabning om, at Virksomhederne i saa vid Udstrækning som muligt vil prøve paa at finde Vej frem til at brandforsikre den Del af Arbejdernes Ejendele, som befinder sig paa Arbejdspladsen, og dermed altsaa overføre Risikoen for Værktøj og egentligt Arbejdstøj til selve Virksomheden og dermed for Krigsforsikringens Vedkommende til Krigsforsikringen for Løsøre.

Den højtærede Minister har endvidere over for Udvalget lovet, at han vil vise saa stor en Velvilje i disse Skadetilfælde, som det nu er muligt inden for Lovgivningens Rammer, i Henseende til at søge at hjælpe dem, der paa denne Maade mister betragtelige Dele af deres Ejendele.

Der meldte sig under Udvalgsforhandlingerne et Spørgsmaal, som meget ofte har været Genstand for Overvejelse — og for offentlig Diskussion vistnok ogsaa — nemlig angaaende Skadesreguleringerne ifølge disse Love. Sagen er den, at man fra visse skadelidtes Side har følt Grund til Kritik over for Forvaltningsnævnene, naar Nævnet ikke i sin Skadesopgørelse lagde den enkelte Polices Beløb til Grund for Skadesreguleringen, men den samlede Sum af det samlede Antal Policers Paalydende. Det Tilfælde, der omtales i Betænkningen, nemlig at en forsikret har Indbo baade i en Lejlighed i Byen og i et Sommerhus, har ofte været fremdraget, naar disse Forhold har været diskuteret, og det er da blevet hævdet fra den skadelidtes Side, at en Skade paa f. Eks. Sommerhusets Indbo ikke skulde beregnes paa den Maade, at Fradraget skulde gælde baade Værdien af Indboet i Byen og i Sommerhuset, altsaa disse to Værdier tilsammen. Det er imidlertid absolut nødvendigt, at denne Praksis for det private Indbos Vedkommende opretholdes, fordi Loven om Krigsforsikringen af privat Indbo indeholder en Regel om, at ingen Indbosum